

החבל

ול בין שני הגושים העוינים - המזרחי והמערבי - עובר כזה של אירופה בגדריתיל בלתי-נראית. עמוס קינן יז, שהמשיכו באסעם, הרגישו בגדר זן פעמיים : ב-רם ביואוסלביה, הארץ שפרשה ממחנה המזרח. הח' העים לשעבר; החצויה עדיין בין שני הגושים האלה

שיורי העבר המפורז של וינה, עיר-הוואלסים והבידור, נראים בכל מקום. אחד מהם הוא גלגל-הענק בלונה-פארק, שנבנה על ידי המהנדס היהודי ז'ק אייפל, בונה המגדל הפריסאי, שימש לפני שנים מספר מקום מפגש דרמתי לאורטון וולס וגיוף קוטן בסרט האדם השלישי. כיום עומד הגלגל כמעט שומם. בני וינה אינם פנויים לשעשועים. הם שקועים בדאגות פרנסה יומיומיות. התמונה התחתונה צולמה ע"י עיי עמוס קינן ממרום הגלגל-הענק, מראה את הגנים וככרות-הדשא שבסביבות הפראטר ממעוף הציפור.

בני מרצון הוא סימטתם של בני-יוגוסלביה. בגדיה של הנערה היוגוסלבית החמודה נפרו ורוקמו בידי עצמה, כבגדי רבות מחברותיה. הנוער עובד הרבה, אוכל מעט, איננו מבזבז את כספו, איננו רודף אחרי שעשועים שיש

עלי התעשייה הגרמניים המוחרמים. טוענים האוסטרים במרירות: הם שכחו שאין אלה מפעלים גרמניים, אלא מפעלים שלנו, ש-הוחרמו ע"י הגרמנים עם הסיפוח בשנת 1938. בכלל, אומרים האוסטרים, אין אנו אש-מים בפשעי-הגרמנים. דובר מפלגת-העם, ד"ר גרייסל, עורך בטאונה הרשמי קליינפולקס באט, מסביר לי שהאוסטרים מוכנים ל-שלם פצויים ליהודים. אין ויכוח על העק-רון, יש ויכוח רק, חה, חה, על גודל ה-סכום הגלובלי שישולם, חה, חה. אנשים פרטיים מקבלים את כספם, ואלה הזכאים לפנסיה מקבלים פנסיה.

אין תקוה לעצמאות

מובן, אין לאוסטרים כל צורך בשילומים. אין להם כל תקוה, בניגוד לגרמניה, לז-כות בעצמאות, לגייס דיביזיות לצבא הא-רפי ולחנכו למשפחת העמים החפשיים. אין להם גם חשק לכך. מדוע ישלמו? חוץ מזה, אין אצלם לחץ כלכלי של בעלי-התעשייה, המחפשים שוקים לתוצרתם, כי רק התעשייה הקלה נמצאת בידים פרטיות. אולם באוקטובר, כפי הנראה, יושג הסכם סופי. אל הצפה לגל של שילומים, אל תצ-פה לגיוס משלחת קניות רצינית לוינה. שעמם ותפלות שוררים על פני העיר. אין שום דבר חדש. אין כל נצנוץ של כש-רון, אין חן. מתלבשים לפי המודה הישנה, מימי פראנקיינוף, הולכים שוב לשמוע את — שלא לדבר על מוצרט, בטהובן, ברהמס, האופיריות הישנות של שטראוס, בניצוח למטה מבינוני, עם בדיחות מודרניות ישנות ותפלות, עם ליצנים הראויים לזילה-לו. אין שטראוס, אין סטפן צוייג, אין הרצל מהלר. נשאר רק שניצל, הרבה שניצל. ה-כנסיות הגותיות המשמיות מתנשאות אל שמי-העופרת, ומעל הבורג העתיק ניבטים הפסלים המכוערים, מכוסים ירוקת, וממז-מצים בעינים חסרות-הבעה אל הוה, ממש-מים ועתיד לא מרנין. העיר הגדולה וה-הומיה הפכה לפרובינציה, בדרך בה הלכו ערים רבות לפניה. כל הרוצה להאנח,

נקניקיות ושניצל, סובאים בירה ונאנחים על מר גורלם. ומקנחים את האנחה ביין. הרר סים פשוט אינם רוצים לצאת. כפי שהסביר לי ראש לשכת-העתונות שלהם: כן, הרוסים כאן די אדיבים. הרוסים כאן די מגומסים, אבל — הא הרים את קולו לצעקה — אבל הם כאן !!!

הוא הבטיח לי שאין כל מגע בין האוכלר סיה ובין 45.000 החיילים הרוסיים. אולי עשר או תריסר זוגות באית אתם במגע בלתי-מחייב. אינו פטרויטיות!

בקואליציה יושבות שתי מפלגות. הדור מות אחת לשניה כמו שתי נקניקיות וי-נאיות שמנות. האחת מפלגת העם, יורשתה הבלתי-יחוקית של מפלגת דולפוס-שושניג הסיציאליקתולית, מתזיקה 74 כסאות ב-פרלמנט. היא קצת יותר ימנית מרעותה הסיציאליסטית, שגם היא ימנית למדי ומח-זיקה 73 כסאות. שאר הכסאות מתחלקים בין הבלתי-תלויים — 14 — והקומוניסטים 5 כסאות. ברוב של קול אחד, נתונה ראשות הממשלה בידי מפלגת-העם, והסגנות בידי הסיציאליסטים. הנשיא, ד"ר קרנר, הנבחר בבחירות לחוד, הוא ישיש בן 82, מכובד על כל המפלגות אף הוא סיציאליסט. אף על פי שהיה גנרל בצבא האוסטרו-הונגרי.

המלחמה גרפה הכל

לא תמיד שררו שלום ואחוה בין שתי המפלגות. ד"ר זיילר, עורך הפורטרטס ה-סיציאליסטי, יודע לספר על כך. המפלגה הסיציאליסטית האוסטרית, שנוסדה בשנת 1880, היא מהותיקות והמאורגנות ביותר. בוינה היתה עירית סיציאליסטית, שבתה איזור שיכון מרהיב לפועלים — קארלמארקט-הוף. בשנת 1934 עלה דולפוס לשלטון. פלוגות ההיימור החלו בטרור נגד ארגוני הפועלים. מנהיגים סיציאליסטיים נתלו, נכ-לאו, אלפים הושלכו לבתי-כלא ומחנות ריכוז. המפלגה הסיציאליסטית הוכרזה כ-בלתי-לגיאלית. ירדה למחתרת. השוצבונד, ארגון ההגנה של פועלי וינה, הניף את נס המרד. העולם עקב במתיחות אחר הקרב ה-קודר, שבישר שוב, לאחר עליית היטלר ל-שלטון, את נצחון הפשיזם באירופה. הקרל-טרקסהוף הפך לזירת קרבות. גברים, זקנים, נשים וילדים אחזו בנשק, התכצרו מאחורי בריקדות, מתו ולא השאירו אחריהם כל זכר. נותרו רק כמה שירים:

אבא אמר עוד לפני אשר מת, ספרו נא להנסי את כל האמת.

אולם לא נותר מי שיספר את האמת. המלחמה גרפה הכל. בשנת 1938 הלך שוש-ניג לברכטסגאדן, התעלף פעם או פעמיים והתם על כתב-כניעה שהיטלר הגיש לו. איס-טריה סופחה לגרמניה. במחנות-הריכוז ה-נאציים, כריהסבל המשותף, חלה התקרבות בין מנהיגי שתי המפלגות.

שיטות נאנדי

כיום אין שום מחלוקת רצינית בין ה-מפלגות. כולם מסכימים שצריך לסלק את הרוסים. ראש-הממשלה הבטיח בוועידת ה-מפלגה המתקיימת עתה, לעבור לשיטת ה-מיו האזרחי של גאנדי. חיל הרעדה אחזו את הקרמלין לשמע המליצות הנפוחות הללו, שאיש באוסטריה אינו מאמין בהן. גם ב-עניי-פנים אין חלוקת. למזלם המופלג של האוסטרים, הקימו הרוסים ממשלה חפ-שית כמה ימים לאחר הכיבוש, ועד עתה לא עשו כל צעד לחלוקת הארץ. מובן מ-אליו שהם חתרו על כל מפעלי-התעשייה באיזורם, ועתה הם עובדים במלוא הקיטור לחימוש הצבא האדום. מה לעשות. אשר ליתר חלקי הארץ, שסבלו מהמלחמה, נע-שו מאמצי שיקום גדולים, והם הצליחו. כל תעשיית היטור וכל השרותים החיוניים הולאמו, ללא ויכוח, בהסכמת שתי המפלגות — מסילת הברזל, תעשיית הפלדה, מכרות הפחם והמפעלים תהידרואלקטריים. מצבה הכלכלי של אוסטריה היום איתן ביותר, ויש בה פחות ממאה אלף מחוסרי-עבודה. הרוסים מבטיחים להסיר את בעית אוס-טריה לאחר שתיתפרג בעית גרמניה. כמובן, לאחר שהאזרחים נושאו חטונות עזרה ופ-

שגכנסים לשם, מורידים את המר-עוינים. העיר מלאה ורוויה פחד. זו אתה פונה ושואל היכן הדרך, לה כמה צעדים, אחר אזור את יונאית ומסביר לך בפרוטרוט ר-אן וכיצד ללכת.

השמש, הלונה-פארק הענקי, סו-מזון גלגל ענק, 67 מטרים גבהו, בידי מהנדס יהודי בשם אייפל. יונות חסרים בו. כאן נערכו ה-חרונים על העיר. איש אינו בא לקרוסלות, לקלוע למטרה או ל-יק האדם השלישי היה כאן פעם, טטת ליוחה את צעדי האחרר-לעפרו.

ע עדיין מתנוססים שמות יור-נבי השלטים. הם יושבים להם, יים שנתור כאן, בקפה זוברושי-פרצההוף, ממתקים סוד ועושים מהם קטנים, מהם גדולים, מהם קטנים מוכנים למכור לך לייקות עסק מיוזין. סע ליוגוסלביה, רבעה. כל היוגוסלבים שבאו ל-ית בוונה קנו את הלייקות הללו, כמעט ולא נשאר מלאי. אתה-ם? בבקשה, 25 שילינגים ה-מזכנים אפילו לדבר עברית. הם ל, אבל בשנת 1947 פרצה שם-חזרו הגה. שם רע, מה טוב. שים עסקים בהיקף ענקי, וצוברים-נגועת-ההברחה משני עברי ה-ות בממדים אסטרונומיים. הרו-לכמה דברים. מדי פעם נעלם-למי זה איכפת?

ם מתאספים לאספות ומחליטים שישימות. הם מתנגדים לאנטי-רוצים לעשות עסקים. יש להם מי יודע כמה.

מסורבלים, מגושמים, זוללים-שבנה את מגדל-אייפל בפאריז.

בתהלוכות הנוער הגדולות מדי-הפועלים, זה בצד זה. מבלי להיזקק לזרתי דוית